

PREU

10
SENTIMS

PREU

10
SENTIMS

ALS MUSICS

¡Oh Musas! prestadme aliento que una canson colossal quiero entonar, ¡oh portento! als que tocan instrumento musical.

¡No está mal!

Arromaugat un camal! Vullc, si el temps no lo impide, y con permiso d' l'autoritat competente, dedicar estos rots lliteraris a eixos fills del art que se diuen músics (y al dir músics, me dirichis a tots els que toquen algo, excluint ¡clar está! als sidraleros que van al sine y toquen... moltes vegaes les consecuencies.)

Tratar de descubrir al músic, es igual que si vullguera parlar de la mica taroncha de la Escolapia, que tota Valensia la coneix.

¿Qui no ha tengut un vehí músic d'eixos que cuant ensayan posen en conmosió a tot el vehinat?

¿Qui no ha presensiat una festa de poble, ahon els músics bufen y se bufen de lo lindo?

¿Qui no ha vist menchar a un músic en la paella dels clavaris?

El músic es el tipo més alegre y festero de tots els que chafen el planeta. Ahon ell va, va l'alegría, la grasia y el bon humor. Si té penes, les aufega en la boquilla del instrument. Si té dolors, se consola atracançar de malaenes i rollets fullosos; y si té alegrías, agafa la mona en anis del Mono o cuansevol atra classe de peleón.

Lo important es tocar, menchar y veure.

El músic, es l'home pràctic per ex-selencia. Espirit cult que entén de refinaments y romanticismes, no s'encastra en la torre de marfil, sinó que baixa al poble y li comunica ses emocions al encant de una delicada sonata de Grieg, o un flamenco pasodoble de Lope. Lo mateix interpreta al *Divino Sort*, com se mencha un borrego d'una sentá.

El músic es home pràctic y eminentment liberal. Ell acudix a la iglesia pera interpretar el *Miserere* de Eslava, y después se'n va, al Casino republicano a tocar el *Himno de Riego* en *La festa de la Camelia*, ahon la filla del carniser del barri, actúa de soberana apona en un silló pintat de purpurina.

Ell sap que després de la misa hiá chocolatá, y después de la festa poética, pastisos. Per això en un bufit desenrola el cornetí, o trencà el parche del bombo en una masá.

Lo únic que li molesta son els balets de porche, perque mentres ell bufa, els demés se divertixen rendint cult al *Deu Sidral*, del que es un devot impenitent.

Això de que ell fasa filigranes en l'instrument, pera que els fills de...

Terpsicore se sefisquen a la churra de tanda y la sofoquen al compás pinturero d'un flamenco pasodoble o al encant melodiós d'una rítmica y cadenciosa habanera... vamos, això el posa fora de sí.

En els músics hiá de tot; desde el rígid músic militar somés a la dissiplina del quartel, hasta el llaurador que perteneix a la *Nova* y cuant acaba les pesaes faenes del camp s'en va a rendir cult al art. Tampoc debem olvidar al bohemio de flotant chalina que fa cuplets plagiant a Wagner. Tots ells presenten una psicolochia distinta, unes modalitats diferents.

En lo únic que coïnsidixen es en el caràcter alegre y bullanguero.

Convideu a una *paella* a un romàntic d'eixos de chalina y voreu el seu espiritualisme menchant arros. En com se descuideu no vos deixarà ficar la cullerá, perque això, si, inspiració ne tindrà poca, pero lo que es ganetes de menchar, ne tenen pera donar y vendre.

Els hiá virtuosos del violí y virtuosos del arros en fesols y naps. Entusiastes de Wagner y dissípuls de Baco.

Aixina com hian sabaters d'escalaleta que posen a la porta un letrero que diu: *Se compone calzado*, hian menlents que monten una academia y se fan tarchetes ahon se llich; *Se compone música*.

El mérit d'estos últims està en transformar una sinfonía de Beethoven, en una melodia gallega; un pregó popular, en un *fox-trot* impopular; un racconto de Verdi, en un pasodoble flamenco.

Y com el públic al enterarse del plagio no els posa *verdis*, continuen component a forsa de *descompondere*.

El descubriment d'un plagio debia

ser el bac del autor, bac que obligara a fugarse, perque aixina seria una *fuga de Bach*, pero Meyerbeer la sangre de vore després com presumisen de *Caballero*, sent més porcs que *Chapí* y sabent que la seuua música a nadie «*Chueca*».

Es un prosediment molt *Serrano* pera tancarse en la torre de marfil, que es una torre molt prima. Si fora «*Torregrosa*!...

Els artistes granats (en castellà *Granados*), deuen buscar la inspiració en el mes de *Chiner*, que es cuant les fuses y semifuses están menos confuses.

Mosatros tenim autoritat pera parlar de música, perque de chics ham tocat molt la simbomba; ya granats, s'ham fet tocar les castañetas, y hui machorets, se tornem locos cuant mos toquen el clarinet.

Ademés, protechim l'art pagant els conserts. No vachen a creure que eixes faenes mos les fan debaix.

Els que son més amants de la bolacha que de la música, van a *La Glo-rieta* a ouir la *Banda Monisipal*, pero mosatros, que no son partidaris de la wagneriana batuta del mestre Ayllón, preferim ouir un disco de gramófono, o un concert d'acordeó y guitarra.

«Vostés veuen si es pesat Adolfo Beltrán cuant prenunzia un discurs? Bueno, pues preferim ouir a don Adolfo que a la Banda Monisipal, desde que la dirichis Ayllón.

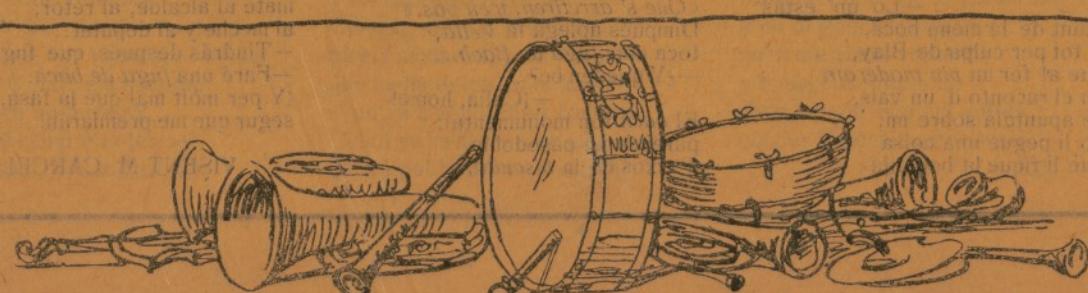
En cambi, en la provinsia de Valensia hian bandes integraes per humildes llauradors, fills del treball y amants de la música que, sinse pretensions ni tonteries, poden tocar ahon toque la primera banda.

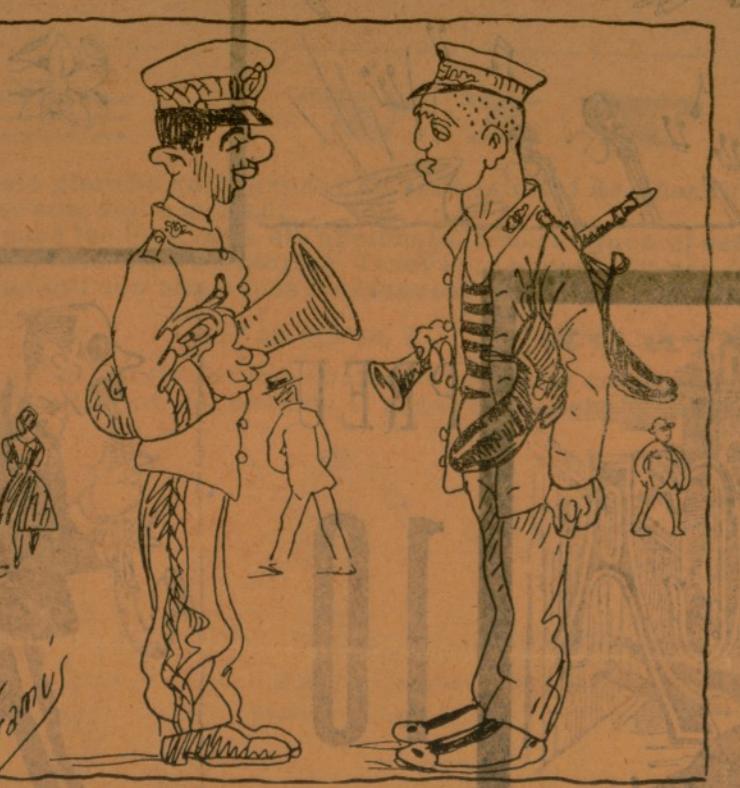
Pera estes bandes debien crearse premits remuneradors del esfors que realisen el esforsats paladins que en son entusiasme les sostenen.

Lo que es que quasi sempre se anteposen les influencies polítiques, y els pobres músics de poble venen asi engañats com a chinios.

Pero ara que pensem, s'ham posat serios, y si continuem per eixe camí, el públic mos enviarà con la música a otra parte.

Fem, pues, punt final, y fora d' evitarmos un desaire.

MANOLL DE CUENTOS

El la

Sabut es que als músics els serveix de base pera l'afinació dels instruments, la nota *la*.

Y aixina occurix que quant ú se dirichix en demanda d'ixa nota al pianista, li diu:

—Tocam el *la*.

Si es a ú que toque el violí:

—Rascam el *la*.

Y si es a ú que toca un instrument d'aire:

—Bufam el *la*.

Si que hu es

El idioma valencià està tan desconfiat, que ya apenes si li queda algo del seu antic esplendor. Así cada dia escrit i com li dona la gana, sense regles gramaticals, i en lo tocant a ortografia... *per es meneallo*.

Pero en la part que més se distinguen es en la prosòdica; cada dia promociona com vol y més libertat que els que abusen de la ortografia.

Una agüela ransa d'ixes que no parlen dos paraules seguides que no ne pronuncien cuatro mal, tenen un veu que està studiant el frisorno y que se passava tot el dia bufantli al instrument.

—Sobre tot, digué, tóca en grandissim sentiment.

—Això si que no! —retrucà el pare.

—Si la chica té sentit de tocar el piano, que no el toque. Yo no vull obligarla. ¡Sobre tot la libertat!

Sobre tot, llibertat

Un ricachó d'ixes que fa deu anys faltaba poc en què anara a davanar illomosa, y que lui palechon les onces grases als negocis bruts que s'han fet en motif de la guerra, tenia una filla a la que volia educar com una senyoreta, a pesar de que desde la infància s'habia criat prou serril. No cal dir que depenia el piano.

El mestre que la ensenava se prenia molt interès per la chica, porque en contraria en ella apitius, y en el pare un filó per exploitar.

Aixina es que al preguntarli un dia el pare per els adelants de la filla, contestà el mestre en una ensabonada d'ixes que fan caure la baba als parents.

—Sobre tot, digué, tóca en grandissim sentiment.

—Això si que no! —retrucà el pare.

—Si la chica té sentit de tocar el piano, que no el toque. Yo no vull obligarla. ¡Sobre tot la libertat!

Una virtuosa

Pascual El Flauta era molt desgrasint en les dones. Totes les novies s'el deixaben.

—La cuipa la tens tú (solien dir-li els companers de banda).

A totes les dones els agrà molt la música y cant tropes en í que té un bon instrument, se tornen loquies. ¿Tú vols que la novia te idolatre?

Y Pascual pegava, una cabotá en señal de asentiment.

—Cuant vaches esta nit (seguint digueren) a vore la novia, en lloc de parlar de romançament y poesia, parlar de coses pràctiques y millor que tot, serà que tragues l'instrument de la funda y el t'figues en la mar perra que el toque la chica.

Pascual aixina ho feu. Aplegà la nit y ensenguada que saluda a la novia l'igual:

—Chica, dam la ma.

Al mateix temps qu'ella allargava la diestra, ell tragué la flauta y coloçàndola en la palma, li digué:

—Foca lo que vulguis!

—Eres un sinverguensa (digué la chica enfurida), un canalla, un cochino.

No sabent de nota, pa què me deixes l'instrument? Vesten d'as y no tornes més, porc, i'veste-hi d'as, desvergonyt, vesti-hi, vesti-hi...

—Y tu no te dejaron?

—Lo que hiseron foé que se la tiraron uns a otros hasièndola, i encara no ha paregut!

—Ningú sabé ahon anà a parar.

En un ensayó

Ensaya la orquestra de un teatro un obra nova.

En la orquestra figurava una sefotora que tocava l'arpa y que tenia uns pits tan grans, que tots els professors de l'orquestra se sentien moficots.

Tots deschabien tornar a la lactançia.

Y Pascual digué en molta sorna:

—Bueno, dona, m' en aniré, i pero soltant la flauta!

Y es qu' ella li dia «veste-hi», però tenta l'instrument agarar.

—Si li agradarà la mida!

Entre tots els professors, habia un flaute que no llevava ull de l'arpista...

—A què?

—A mamar!

DEL SERTAMEN MUSICAL

CONVERSACIÓ presa al ròl entre un music d'uniforme y un distingut ruguerol.

—Qué te pasa Tofolet?

—P'què vas tan desmayat?

—Que te s' ha mort la bedolla...

—Tens la doma combrégat?

—T' ha malparat la bacona...

—Te s' ha fallat el blat...

—Es més grave lo qu' em pasa!

—Parla, che!

—T' han grave es2

Considera que dinpúes d'estar tot l'an bufant l'instrument que tòque en la Nova, com t'saps, la Vella alegra al sertamen, y en les seues mans llavares, s' amporta el premít primer.

—¿Qué me contes?

—Lo qu' estás

contint de la meua boca.

Y tot per culpa de Blay,

que al fer un piu moderato

en el raconto d'un vals,

se apuntala sobre mi;

yo li pegue una colsa

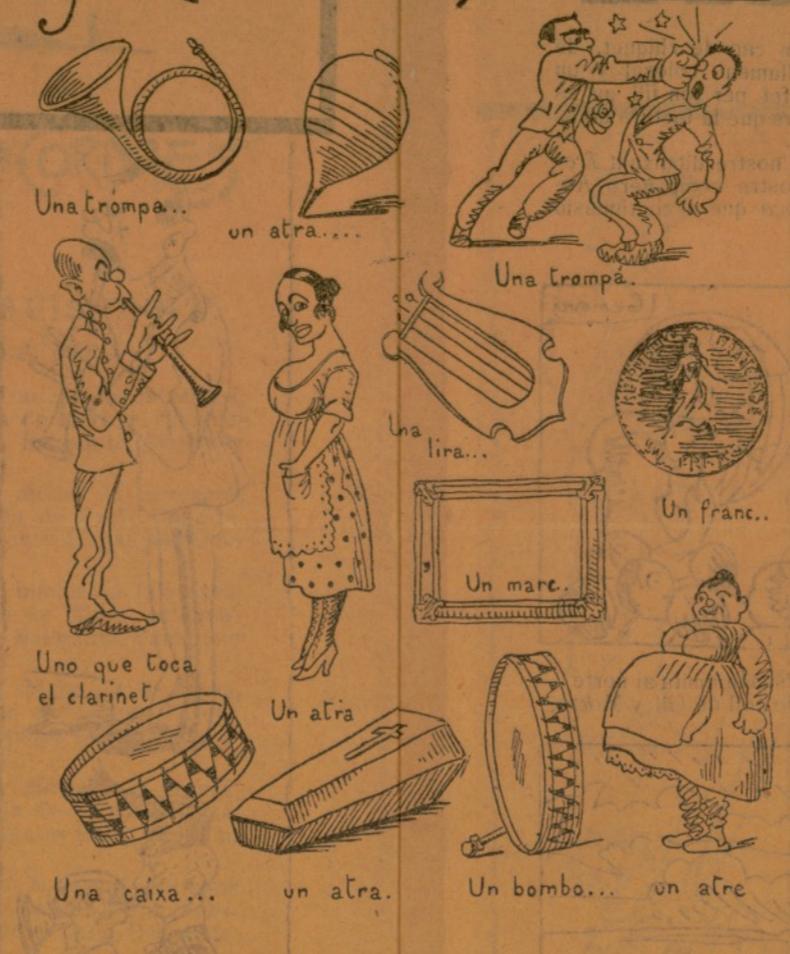
que li fique la boquilla

—T' agrà el director de la Nova?

—Ya ho crec! Sempre té la batuta tiesa.

VISENT M. CARCELLER

Coses de Música

MANOLL DE CUENTOS

Un encarcé

L'alcaldeza de X li encarregà una masura al director de la Banda del poble pera que la tocaren en la serenata que li habien de donar la vesprada del seu sant.

—Siforet, ¿asò es fanc o mer...?

Y al contestarli el senyoret que no era fare, digué Gayarré dirichintse ahon ell supònia que està el autor de la gràcia:

—Mira, fill meu; ta mare podrà ser molt bona dona, pero tu eres un fill... de pusa.

«Picá» de músic

Es famosa la *picá* que un músic del teatre de Russafa gasta a un compaero de orquestra una nit d'estreno, cuan el teatre està de bot en bot.

El bromech, tan tenit en conte que tenia mes anys que un lorió, presumia de *Tenorio*, cosa que celebrava el arte en grans carcallades pera ferri rabiar.

El vestegior, que pera distinsular sa pelà carabasa portava un bisóne prou mal fet, li feia el amor a una corista.

La nit d'autos s'estrenava un obra que al arsalar el telò apareixia en escena el cor.

El bromiste, volent presentar al *Tenorio* ante el seu amor com un adesivo, agafà un fil de dos metres de llarg y nugà d'un dels extrems el telò y el arte valense de una agulla entortillà, li enganxà al bisóne del terrible conquistador.

Son la tercer campana, s'ensenyaner les bateries, atacà la orquesta y s'alsá el telò, enduguènse raure el històric bisóne, mentrels el pelat *Tenorio* achitaba els brasos per agarriar.

Escusei el d'ors que la carcalla fon cheneral y l'arxon del terrible dels que no tenen presidents.

El escandalós ya no tornà a chistar.

Bona contestació

Al director d'una Banda se presenta un individuo que li deixa que se admitti.

—Yo digué el sitat individuo que toca el clarinet, que estic nijo en ninguna Banda, pero me criden pera quasi tots les prosesions.

—El mestre contestà flemàtic:

—Eu les prosesions no van mes que pendons y mids roïns.

Y el soltsint contestà imperturbable:

—Si que van pendons, perque en la de Sant Esteve viu a la muller de vostre...

Coses de Gayarré

Gayarré, el popular tipò valencià que, com vostots saben, toca la guitarra y canta de una manera orichinalissima que causa l'admiració de les chents, semis, i amb el desfisi, uns pòs de tabaco inglés fabricat en Barselona, que a tres flocs de camí no hi què aguante l'autor.

Paréix espart adobat en dinicons.

Ara ve al llò de fumar espigó y peroles de creiller, cosa que el borra de la revista *Quico y Necta*, estrenà en cholin del an pastas (recepta que el fumà tres mesos després per artes autors).

El amic que tot forra chist, llochic y natural, debia el autor premiar la picá per ocupar el trono a la cagarnera de les seues ilusions y no a la Reina que *El Ratón-Penao* l'imposarà, y que seguirà a les hores d'ara deu tincle del trache fet y les choyes preparades.

Per lo menos mosatros ho fariem aixina.

Y con muchissima grasia, puchariamós al trono a la simpática *Nasia*.

El fracas de Juan García mos ha tocat en mich de la *lleroteria*.

A estos farols hi que deixarlos brillar per regosijo dels que veuen els bons, desde la barrera, pues com son farols en tan reponeta llum, el apagarlos es cuestió d'un buffit.

Per fi, est li empastrà les cordes d'una olorosa matèria que alguna vaca havia deixat sobre els adquins.

Gayarré, al tocar y empastràrse, digué dirichintse a ú de la reunió:

EL FORASTER

Pera mon estimat amic y compaero

Francesc Babi y Muñoz.

o «La Morellana», y bé carrega el ventre hasta dò lo qu' es dia en pocs dinés.

Una volta y ha deitat s'aplega satisfet en còs de camisa, alegre,

mag asombret y llaucher, el foraster qu' a la Fira

vé a deixar-se asi els dinés.

Ans que res s' en va al hostal

que més confiança té,

y en el moso achusta un cuarto de tres o quatre quintxes.

Cuant la correguda ha vist, ix ést molt satisfet.

y vestia serta casa...

que ya suponen vostés.

En despòs d'esta visita

pega l'home un pasech

encantante en tots els puestos

que escudrihán tot be.

Comprà algunes frioleres

pà els mofacos, y en despòs

que seu deixa en el hostal,

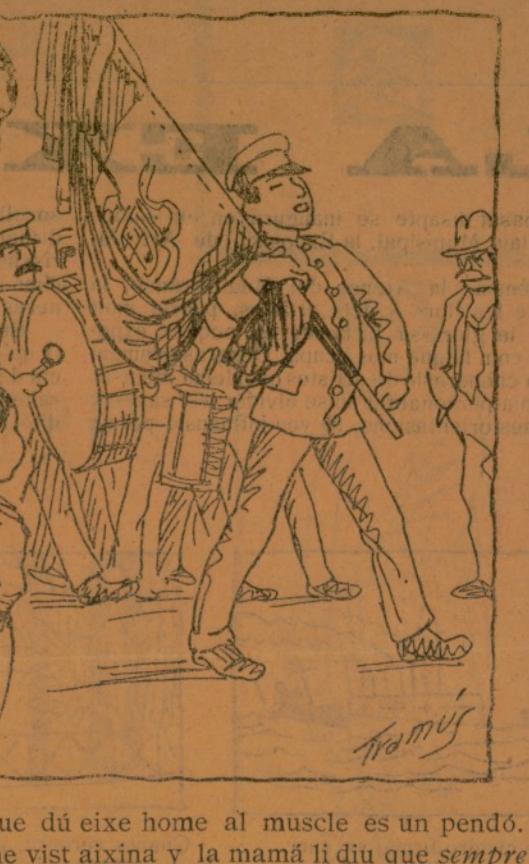
s' en va a sopar molt content.

Cuant ya ha acabat, en més basca

qu' en pot haber en l' infern,

que per Valentia amor tant.

R. GAYANO LLUCH

CONFERENCIA EN L' INFERN

—Alabau...!

—¿A quién llamas, Coyete?

—Alabau...!

—Al picaor de toros?

—Alabau... sea Dios!

LA EXPOSICIÓN DE ART

El pasat disapte se inaugurarà en els salons del Palau Municipal, la Exposició de Art Valencian.

València, la Atenes del Mediterràneo, la terra de les flors y dels artistes, pèdrà molt prou la gloriosa llíchida en poques exposicions com la que mos ocupa. Desgraciadament la nova chenerasió d'artistes que debia afansar sa propia personalitat sinse olvidar les sanes y modernes orientacions, se veu influenciada per un

sorollisme mal comprés, o un suluagisme pichor dicherit... Alguns n' hia que sentintse revolucionaris, han fet quadros que lo mateix té qu' els penchen del endret com del revés. De totes les maneres res se veu.

Bastaria desençalar un retrato fet per Sorolla (y qu' en honor a la veritat no respon al prestigi del mestre), un cor de Monaguillos del veterano don José Benlliure *Una chiqueta de Benlliure*, Un paisache de Sigüenza y uns peixcaors

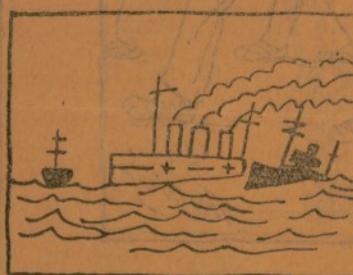
de Gras, pera dir que la exposició es un escaparate de cacherulos.

Han sis o huit coses més, prou ben fetes, de autors que sentim no recordar, entre elles una barraca, de Puig Roda, unes llauradores, de Bartolo Mongrell (sempre les llauradores y la barraca) y un retrato de Garnelo, que pareix que estiga fet en el sige XV.

En escultura hia poc, entre lo qual descolla una Tórtola Valenciana, de Bargues, tallà en fusta,

qu' es una presiositat, un cap de chiquet, de Mariano Benlliure, sensillament colosal y un busto de Manaut Nogués, fet per son fill qu' es un alarde de paregut encara que la factura no es molt moderna.

La lapisera mordàs de nostre dibuixant *Tramús* ha donat lloc a que nostre companero *Kakau* fara uns versos d' *aúca* que a continuació publiquem.

Un quadro firmat en sanc
en tres vapors fets de fang.

Cuenta verdura, iqué horror! ¿Es chiquita o es chiquito
lo que ha pintat Benedito?

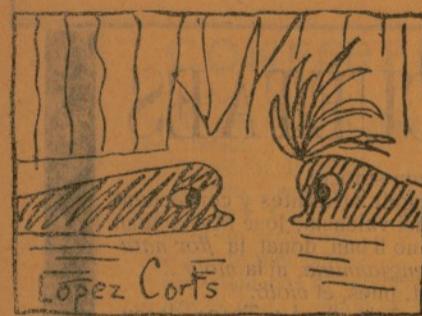
A la porta la barraca
estan ella, ell y l'aca.

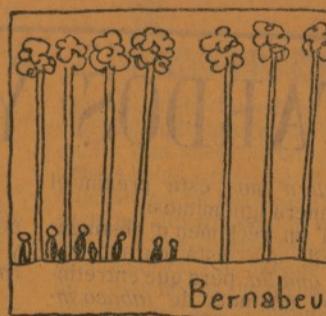
Molta pos per lo carrer
y pintant un femater.

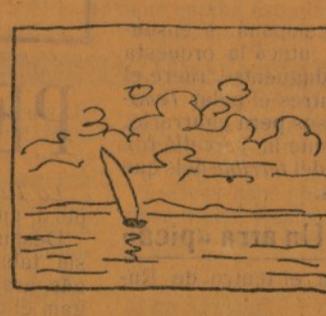
Espanya limita al norte
en lo coll de Gil y Morte.

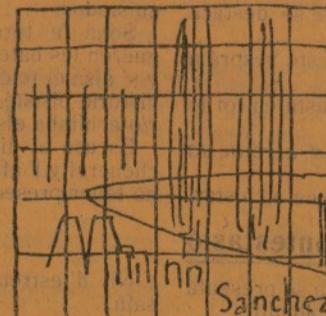
Entre colorins molt forts
dos animals pinta Corts.

Ha colcat 7 abrets
pera agafar caballets.

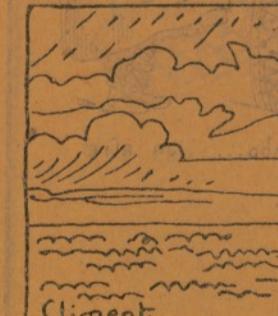
Una vista de la mar
y allá a lo llunt el Palmer.

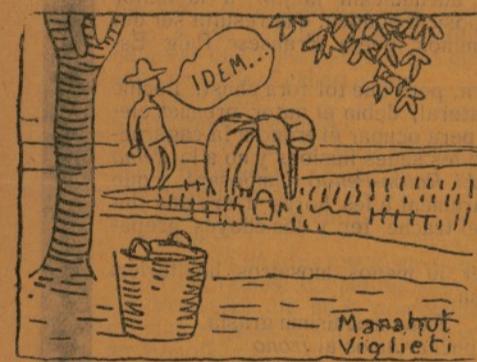
Una gabia paraora,
pero sin ave canora.

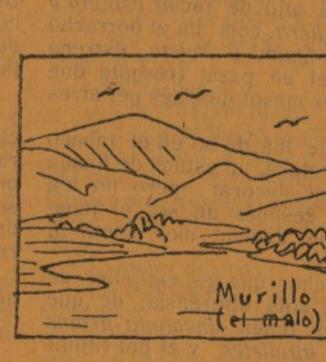
Este home en cara de
bollo, está pensant en lo rollo.

¿Es això la mar blabosa,
o un camp de seva bavosa?

La mare cult, el chic chilla,
y chua a saltacabrella.

Vista de mar, monte y llano,
presa desde un aeroplano.

Diges Blat:--¿Asó qué
es? Està penchat del revés?

Una chula en un mantó,
esperant al macarró.

Todos te regalan flores,
yo te que te regalare.

Ficá el vert en avarisia.
¿Estará mal de ictericia?

Por Teléfono y Telégrafo

(Servicio especial de LA TRACA)

DESISTO

Desistó de mis propósitos de ir a esa y desférlos los morros a maímosadas.

Y he tomado esta resolución porque me doña una llástima de que se quede LA TRACA sin mi correspondencia y por no desgustar a Kakau.

Que Dios los perdone como yo los perdonó.

Tragafeches

UNA NOEVA ASTRELLA

Ha aparecido una noeva astrella que ha sido descoberta por un estudiante de jografia asturiana.

No l' ha descoberto en el firmamento selete del cielo sideral, pero sí en un cabaret d' un sine kursalero.

La que hoy es ya estrella era hase unos días llavanera del coartel d' Artilleria pesada. Tiene vos de perro costipao; canta como el popular *Gayarre*; antiende de arte lo que yo de disir misa, pero en cambio tiene unas cujas y unas pantorrillas y unos panquemaos y un bullén que rísanse ostedes de la Venus del Mirlo.

Y sobre todo que sabe ballar la rumba como no se ha visto a dinguna,

Es, en fin, una estrella de primera manitut en el arte de varietés.

Al estudiant que l' ha descobrío piensan proponele pa una crus... en la ingle.

La tiene muy meresida.

Tragafeches

LAS CORTES

De las Cortes no les digo nada porque no funcionan.

Es una desgrasia como otra coalquiera.

Tragafeches

EL USO DE L' ALPARGATA

El uso de l' alpargata ha caido ya en desuso. Sobre todo pa mi, que voy descalso porque no tengo ni pa una copa de marrasquino.

iVeyan si hasen algo por mí, redios!

Tragafeches

FOSILAMIENTO

En el cause del río Mansanares, serían próximamente las cuatro del matin, ha sido fosilizada una encantaora mochacha que s' había fugao con el novio la noche antes del fosilamiento.

El autor no ha sido hubido.

Tragafeches

FALTA PAN

Aquí se nota la falta de pan. Lo peyor es que tamén falta la mescla.

Los que somos ricos... arroinaos como yo, tendremos que conformarnos en mencharse las orellas coando estos fumolenques.

¡Ay, que tiempos!

Tragafeches

PARTES DE KAKAU

VALENSIA?

Cadis, 9-63.—Acabo de salir de Cádis y he visto revolotear un pardal que m' ha paresido el de San Joan.

¡Estaré ya en Valencia?

Kakau

¡SÍ QU' ES VALENSIA!

Si qu' es Valencia lo que vejo.

Lo que pasa es que había confonidito a Catroya con Cádis; cosa fàsil por la parla.

En fin, ya estoy en Valencia.

¡Ay, qué alegría!

¡Quin abraiso lis voy a donar a mister May, al marqués de Llanera y al consejal Carreres!

¡Salve, mare nostra!

Kakau

IMÚSICS!

Ya que veniu a Valensia,
que no s' en vacha ningú
sinse aforiar una caixa
del bon paper de BAMBU.

De venta en estancs, kioscos y botiguetes.

IMÚSICS!

Que no s' en vacha ningú,
ya que veniu a Valensia,
sinse comprarvos les gomes
hichiéñiques de LA INGLESA.

Carrer de San Visent, 164.

Cartera semanal de LA TRACA

Disapare.—El maestro Ayllón té ganas de dirigir en un tres de caña dolsa. —Paquito Lozano y Navarret Tadeo, s' han fet dos músics molt seixos.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda Monisipal. De més roin tenen son.

Diumenge.—En la Plasa de Bous se veuen moltes chiques guapes y molts marits selosos. —*Salvaoret el dels Testets* vol tocar en la Banda